

COOPERACIÓ RESISTENT

Una publicació de la Taula per Mèxic

Reconèixer-nos en la nostra humanitat comuna

Davant de veus neofeixistes que deshumanitzen i promouen una suposada prioritat nacional, a la Taula per Mèxic, associació per la pau i els drets humans, promovem solidaritat internacional, la col·laboració entre persones i pobles, a favor de les comunitats més vulnerades en el reconeixement de la nostra humanitat comuna. Per això, i per mitigar, almenys en part, les desigualtats en les quals també participem, les relacions sistèmiques i estructurals, que tenen com a resultat l'enriquiment d'unes persones i societats a costa de l'empobriment d'altres. Ho fem perquè hi ha evidències sòlides d'impactes positius quan la cooperació internacional es concentra en sectors específics, s'implementa amb institucions locals fortes i prioritza enfocaments basats en drets humans. Tot i això, els resultats són més limitats i, fins i tot, contradictoris quan s'analitzen en termes més amplis de desenvolupament econòmic o reducció de la pobresa. Per això, valorem enormement la contribució de la cooperació descentralitzada i, en el nostre cas, de la cooperació catalana en conjunt. És una solidaritat que contribueix a protegir espais cívics, reduir riscos per a les persones defensores i sostenir processos locals que, altrament, sobreviurien i mantindrien la seva continuïtat en condicions molt més precàries. Hi insistim perquè el patiment, aparentment aliè, ens interpel·la directament, i perquè ens hi juguem la vida, la pau, la seguretat i la nostra mateixa humanitat.

L'asfíxia a la cooperació al Sud Global americà en temps d'ultradreta i rearmament

La retallada dràstica dels programes d'ajuda pública en la cooperació amb altres països per part de l'administració Trump als Estats Units posa en risc l'activitat de moltes ONGs, especialment les que operen al continent americà. Però és l'efecte més simptomàtic d'una tendència mundial que creix en paral·lel a l'escalada bel·licista i securitària i a la puixança dels discursos antiglobalistes de l'extrema dreta.

En una davallada sense precedents, l'ajuda al desenvolupament al Sud Global s'ha reduït un 23,1% l'any 2025 respecte de l'any anterior, segons dades recents de l'Organització per a la Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE), i ha provocat la caiguda de recursos més gran de la història del sistema de cooperació. En només dos anys, el finançament per a la cooperació s'ha desplomat el 30%, i va coincidir amb un moment d'auge de l'extrema dreta mundial i d'augment dels conflictes armats, les crisis climàtiques o els desplaçaments forçats.

Des de l'arribada de Marco Rubio al capdavant de l'Agència dels Estats Units per al Desenvolupament Internacional (USAID, per les sigles en anglès), aquesta dependència ha cancel·lat el 90% dels contractes amb països estrangers i s'han eliminat uns 60.000 milions de dòlars, equivalents a un 57% del pressupost, segons l'Associació Espanyola de Fundraising. Els Estats Units és el país del món que destina més diners a la cooperació, per això la "reestructuració" de l'organisme comporta riscos per a les comunitats locals que observen, amb poc marge de maniobra, com s'aprimen els programes de desenvolupament i la capacitat de resposta a les emergències. ▶

► També els països de la Unió Europea (UE) han disminuït l'ajuda un 10%, mentre que les institucions europees un 13,8%, segons l'OCDE. Entre els que han aplicat més rebaixes hi ha l'Estat francès, Bèlgica, Alemanya o el Regne Unit. Mentrestant, la despesa militar segueix creixent en el marc d'un canvi de tendència en les prioritats polítiques, cada vegada més allunyades de la solidaritat global i més orientades a la seguretat i a la defensa.

“Els membres de la UE estan retrocedint amb el compromís amb la cooperació, amb un canvi de paradigma que ha passat a vincular-se al control migratori, la competitivitat, la influència geopolítica i la seguretat”, explica Giovanna Tejido Vázquez, directora executiva de la Red EU-LAT, que promou polítiques europees a l'Amèrica Llatina.

El risc, per a Tejido, és que aquest nou enfocament desemboqui en projectes “buits de contingut”, “sense una mirada social ni de drets humans” i que “acabin beneficiant més el sector privat que les poblacions marginalitzades”. Luis Antonio Huacuja, acadèmic de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM), hi coincideix i creu que els àmbits de “la defensa i la indústria militar” han rebut bona part dels fons històricament destinats a l'ajuda al desenvolupament.

Eunice Elenes, presidenta de la Taula per Mèxic, considera que l'extrema dreta “entén la cooperació com una despesa supèrflua i una forma d'adoctrinar”

Una “correlació clara”

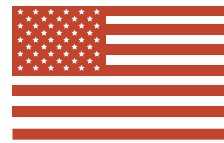
4 La delicada situació del sector, que patia una asfíxia de recursos a partir de la crisi del 2008 –i també durant l'administració de Joe Biden a la Casa Blanca–, ha anat empitjorant a mesura que l'extrema dreta global ha anat agafant força. “Les dades –assenyala Tejido– confirmen una correlació clara i recent entre l'arribada de governs de dreta i ultradreta a Europa i les retallades a la cooperació”.

L'expert en ultradreta Franco Delle Donne recorda que un eix narratiu fonamental de l'extrema dreta global és “l'atac cap a qualsevol organització que estigui alineada amb la lògica del multilateralisme”. Segons l'autor del llibre *Epidèmia Ultra* (Península, 2025), l'Agenda 2030 és, per als àmbits conservadors més radicals, “la cristallització d'una ideologia negativa” i un element clau “de les elits anomenades globalistes”.

En aquesta línia, Eunice Elenes, presidenta de la Taula per Mèxic, apunta que l'extrema dreta “entén la cooperació com una despesa supèrflua, en el millor dels casos, i com una forma d'adoctrinament progressista, en el pitjor”. Avui, afirma Tejido, les ONGs “corren el risc de desaparèixer com a contrapès democràtic davant de governs corruptes, elits econòmiques i el crim organitzat”.

A la meitat sud del continent americà, la regió més desigual del món i una de les més perilloses per la defensa dels drets humans, el territori i el medi ambient, aquest declivi té impactes profunds. Al Paraguai, exemplifica Tejido, la retirada de fons internacionals ha debilitat els programes d'educació sexual integral i ja s'ha observat un augment d'embarassos en adolescents i de la violència contra les nenes; mentre que al Brasil, s'ha expandit la desforestació de l'Amazònia, el desplaçament de pobles indígenes i l'afectació de la biodiversitat.

A Mèxic, l'agenda de la USAID inclou des de l'enfortiment de l'estat de dret i la promoció dels drets humans fins al canvi climàtic i les

90%

Dels contractes amb països estrangers han estat cancel·lats

57%

Del pressupost de l'Agència per al Desenvolupament Internacional (USAID) ha estat eliminat

migracions. Fa un any que desenes d'ONGs trampegen la situació en un context d'incertesa que ha provocat retards de pagaments, acomiadaments i suspensions de projectes en curs. L'organisme finança albergs, programes d'integració i centres de refugi per a migrants que avui afronten unes condicions pitjors, més explotació i vulnerabilitat.

“Les ONGs que treballen per a la recerca de persones desaparegudes o en atenció a víctimes de violència de gènere han hagut de reduir personal o tancar programes”, explica Elenes. No obstant això, Huacuja, que integra la Xarxa Mexicana d'Estudis en Cooperació Internacional i Desenvolupament (REMECID, per les sigles en castellà), creu que encara és d'hora per veure els efectes de les retallades perquè “molts projectes són plurianuals i encara s'estan executant”.

Una “paradoxa cruel”

Si hi ha un àmbit de la cooperació especialment en risc, és el de l'ajuda a la migració. Una possible desaparició o “reestructuració” podria fer augmentar els fluxos d'entrades irregulars i sobrecarregar els sistemes d'acollida als països receptors. ▶

| Una acció de protesta de la Taula per Mèxic, organització de defensa de la pau i dels drets humans amb base a Barcelona

5

► “Mentre augmenta la demanda de persones que necessiten ajuda, disminueixen els fons per a les organitzacions que ofereixen aquest suport”, lamenta Beatriz Cantero, presidenta de Mujeres Pa'lante, organització establerta a Catalunya que acompanya dones en processos migratoris i d'exclusió. Eunice Elnes ho titlla de “paradoxa cruel” perquè, en retallar el finançament per afrontar “les causes estructurals” de la migració, la crisi es torna “més letal i queda sota control de les màfies de tràfic de persones”. Un estudi publicat per la revista científica *The Lancet* projecta més de 22 milions de morts addicionals fins al 2030 si aquesta situació no es reverteix.

El discurs que retrata les organitzacions com a estructures opaques, ideologitzades o directament corruptes no és un fenomen aïllat i ha provocat un canvi en la seva percepció pública. “Difondre falsedats, errors o exageracions –explica Delle Donne– i tot seguit, ocultar-se'n i argumentar haver estat mal interpretats o censurats és una estratègia molt utilitzada per les forces d'extrema dreta”.

“L'ultradreta confon la solidaritat amb la debilitat i l'ajuda externa amb una despesa innecessària, ignorant que en un món globalitzat estem interconnectats i que la inestabilitat d'una regió afecta les altres”, conclou Tejido.

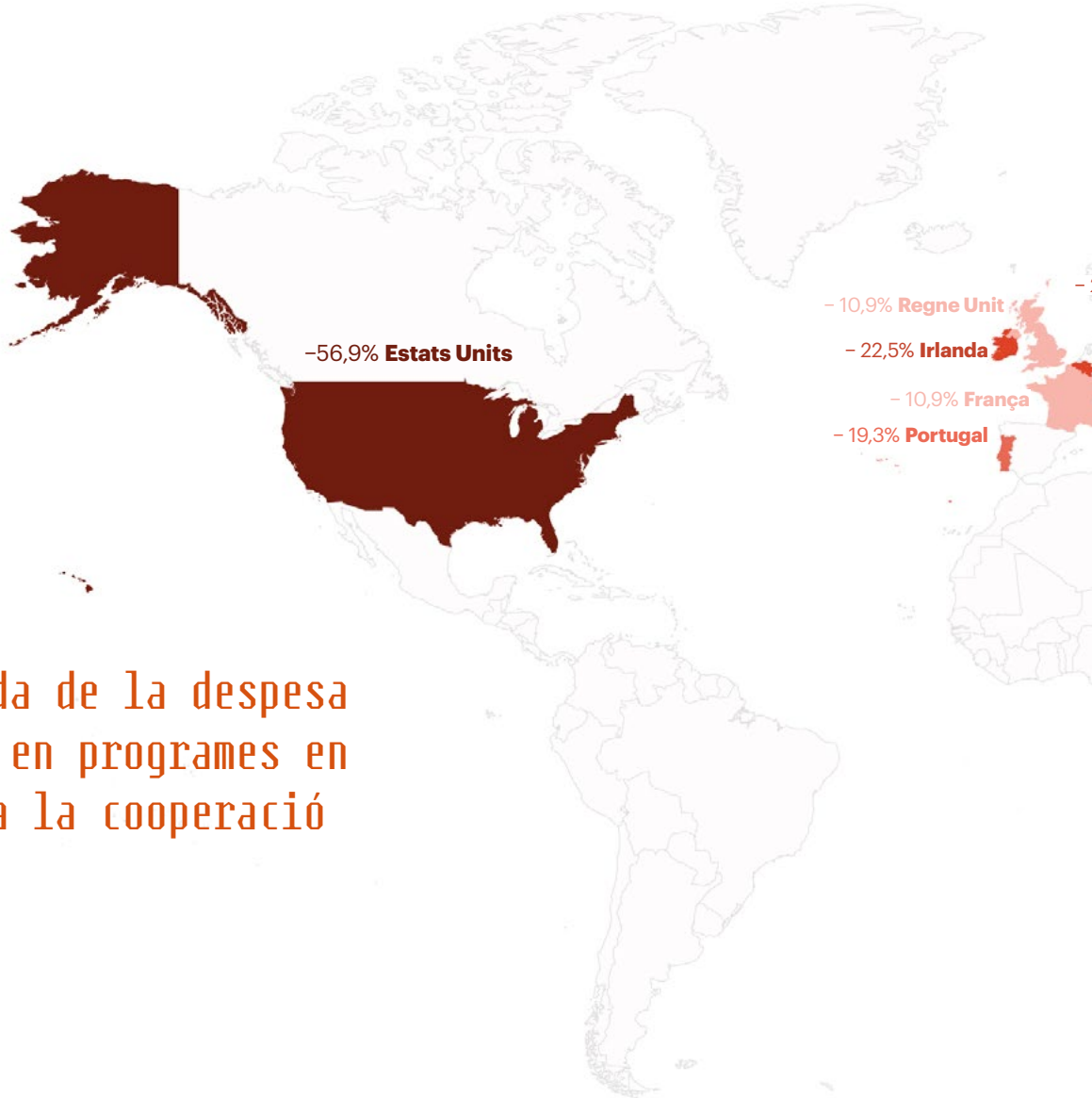

-10%

D'ajuda a la cooperació per part dels països de la Unió Europea

-14%

De reducció de fons per part de les institucions multilaterals europees

Retallada de la despesa pública en programes en suport a la cooperació

Un estudi de 'The Lancet' evalua que les retallades en cooperació poden causar 22 milions de morts fins el 2030

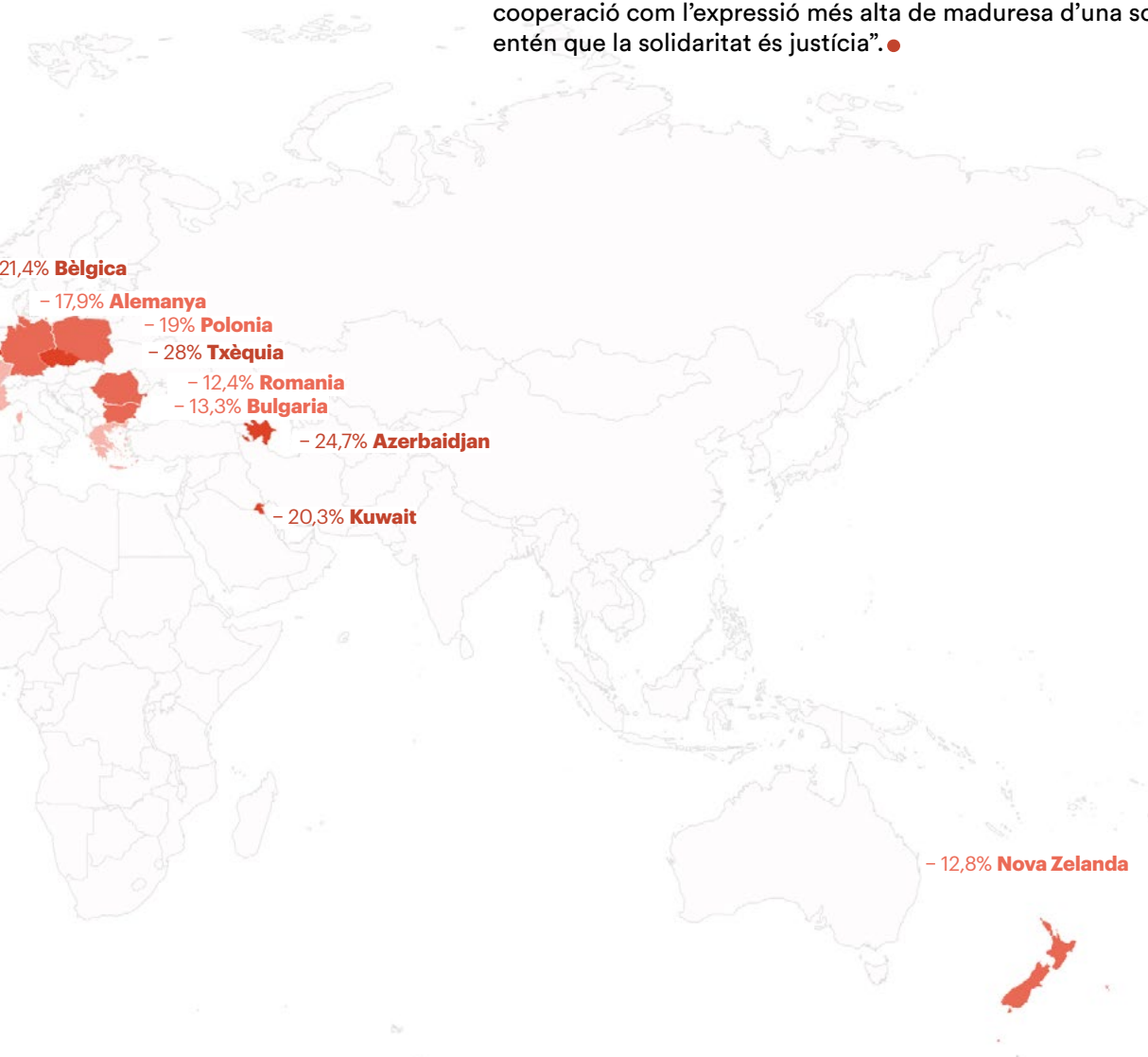
Transitar cap a un nou model

La crisi de finançament amenaça el model i evidencia la dependència de la regió dels grans donants –els Estats Units i la UE– i els vaires polítics, així com la necessitat de plantejar noves estratègies de desenvolupament.

“Potser aquesta és l'oportunitat per transitar cap a un model de cooperació descolonitzador”, opina Elenes. Com a alternativa, proposa fomentar “la cooperació Sud-Sud, en la qual els països llatinoamericans intercanviïn coneixements i recursos sense passar pel filtre del Nord Global”. Per a Giovanna Tejido el model “ideal” també combina l'ajuda pública tradicional amb la cooperació descentralitzada, els recursos privats i la innovació financera.

“Hem aconseguit construir un marc internacional integral per guiar la humanitat cap a una pau i desenvolupament sostenibles i no hem de permetre que es destrueixi amb crítiques generalitzades”, proclama Tejido. Segons l'opinió de Huacuja, la cooperació encara és “una eina fonamental en temps de fragmentació i convulsió geopolítica, una alternativa a la confrontació i a la divisió”.

Davant les previsions de noves retallades per al 2026 i de l'aplicació sistemàtica de la política de la por, Elenes conclou: “Hem d'entendre la cooperació com l'expressió més alta de maduresa d'una societat que entén que la solidaritat és justícia”. ●

“Com a societat civil, tenim la responsabilitat d'exigir als governs que destinin a la cooperació allò a què es van comprometre”

Pablo Ramírez, coordinador del Grup de Treball Defensores de Solidaritat Internacional de la Taula per Mèxic

Nascut a la Ciutat de Mèxic i químic de professió, Pablo Ramírez fa més de dues dècades que treballa a la cooperació, tant al Nord com al Sud Global. Defensa la implicació de la societat civil per remuntar la crisi que travessa la cooperació a causa de les retallades de fons internacionals.

Com ha evolucionat la percepció pública de la cooperació internacional en els últims anys?

A mesura que els discursos conservadors han anat creixent a l'esfera pública, hem arribat a extrems com considerar-la un malbaratament de diners públics, però, per sort, hi ha una part de la societat que exigeix que hi hagi una política pública de cooperació perquè es veu corresponsable de la pau i de l'exercici dels drets humans arreu del món.

I el finançament, com ha canviat en aquesta última dècada?

És important reconèixer els esforços de les administracions catalanes en l'ajuda al desenvolupament. Han sabut respondre a la ciutadania que demanava que es mantinguessin les polítiques de cooperació i, en aquest sentit, Catalunya s'ha convertit en un actor global dins el marc de la cooperació.

Tot i així, el que s'aporta des de l'administració no arriba al 0,7%, al qual es van comprometre a les grans mobilitzacions dels anys noranta.

Sí, i és responsabilitat nostra, com a societat civil, exigir als governs que destinin a la cooperació al desenvolupament allò que van prometre. Però en un context en què els recursos del sector han anat disminuint, amb un impacte terrible, especialment als Estats Units, la cooperació catalana en llocs com Mèxic o l'Amèrica Central esdevé encara més rellevant.

Quin impacte estan afrontant les contraparts amb qui treballem a Mèxic, a causa de les retallades de la cooperació nord-americana i europea?

La disminució de recursos ha impactat tot el territori i totes les agendes, començant pels drets de les persones en situació de mobilitat. I el mateix està passant amb infància, la joventut, la lluita contra la violència masclista o la recerca de persones desaparegudes. Però, sens dubte, entre les més afectades hi ha les organitzacions que treballen en mobilitat.

Per què creus que les retallades han apuntat cap a aquestes organitzacions?

La ciutadania dels països donants afronta grans reptes pel que fa a l'habitatge, la pobresa, les desigualtats i l'ocupació. Una manera ràpida i senzilla d'eludir la responsabilitat local a l'hora de generar solucions és assenyalar l'altra persona, l'estranya, la de fora, qui d'alguna manera està en una situació pitjor. Per tant, hi ha una postura política bastant perversa.

Quin paper juguen la desinformació i les notícies falses en aquestes dinàmiques?

Es fomenta el relat feixista de "primer la gent de casa", que no reconeix que la riquesa també és producte de desigualtats globals; que els beneficis i privilegis de què gaudeixen les societats del Nord Global també són fruit de relacions desiguals. Però això és difícil d'explicar, és més fàcil culpar l'altra persona. Les notícies falses i el relat deshumanitzador permeten generar les condicions per exercir violència contra l'altra persona, en tant que deixa de ser tan humà com el "jo".

Quin impacte poden tenir aquestes retallades sobre els avenços ja aconseguits?

Hem de tenir consciència de la responsabilitat històrica. La societat ha adquirit una sèrie de capacitats. S'han aconseguit moltíssimes coses com a humanitat. És increïble que permetem que es prenguin decisions que ens fan retrocedir. Necessitem que les institucions, de les quals ens hem dotat com a humanitat, tornin a funcionar i, perquè això passi, des de la societat civil hem d'exigir que funcionin.

El declivi del sector està fent visible la forta dependència de les ONGs de fons provinents de grans organismes europeus i dels Estats Units.

“Abans de parlar de dependències, caldria canviar les relacions de poder desiguals que mantenen alguns països empobrits”

Es pot aprofitar la crisi per diversificar les fonts de finançament i donar més protagonisme al Sud Global?

És cert que hi ha una dependència dels fons exteriors, de la mateixa manera que les organitzacions que compleixen una funció social depenen de fons públics per poder funcionar, tant a Catalunya com a l'Estat espanyol. Però caldria mirar altres tipus de decisions més estructurals o sistèmiques. La dependència continuarà mentre no es resolguin els problemes que afrontem com a societat. Cal observar les polítiques migratòries, comercials, d'inversió, de seguretat, de blanqueig de capitals, d'accés a matèries primeres, de préstecs i d'interessos. Hi ha moltes relacions desiguals que mantenen empobrits els països receptors de la cooperació. Per tant, abans de parlar de dependències, caldria prendre decisions per canviar les relacions de poder desiguals. Ara bé, la crisi del finançament sí que envia un missatge clau: hem d'aprendre a fer les coses de manera diferent, a generar recursos d'una manera diferent i molt més autònoma.

Hi ha una part del sector que també ha instal·lat amb força la idea de descolonitzar la cooperació i trencar amb models pensats i implantats des del Nord Global. Què en penses?

Les pràctiques de cooperació, les normes, les regles, els instruments i el llenguatge són colonials. Caldria revisar els instruments que s'anomenen *de cooperació*, com ara préstecs, inversions o iniciatives publicoprivades perquè alguns no només no són descolonials, sinó que són recolonitzadors.

Com pronostiques que podrà avançar la cooperació davant un escenari marcat per l'augment de les guerres, el genocidi a Palestina, l'impacte del canvi climàtic i els desplaçaments forçats?

On la vida està en risc, cal apostar de manera urgent per contribuir a salvar vides. Hem de continuar insistint que es prenguin decisions polítiques coherents amb les exigències del nostre moment històric. M'he qüestionat moltes vegades com va ser possible Auschwitz. I és el que està passant ara amb Gaza. I en som responsables. La història ens jutjarà molt durament per tots aquests conflictes que han passat durant el nostre moment històric i, d'alguna manera, com a societat no hem estat capaces d'aturar-los. Hem de continuar generant consciència sobre la responsabilitat, la justícia i la transformació global.

Resistir la pitjor retallada de la història de la cooperació a Mèxic

Diverses veus vinculades a projectes dedicats a garantir els drets humans i els drets fonamentals retraten la dura realitat de l'impacte que ha tingut el fre a la cooperació per part de les agències públiques dels Estats Units i altres països, que s'ha traduït en la reducció i desaparició de nombrosos programes i activitats.

12

Al Centre de Drets Humans de La Montaña de Guerrero, a la localitat de Tlapa (estat de Guerrero, Mèxic), Abel Barrera afirma sentir-se “sobrepasat” perquè no pot atendre un dels problemes més greus que avui afronta la comunitat: el matrimoni infantil. L'organització, que suma més de trenta anys d'història i una mitjana de 1.200 atencions a l'any, ofereix suport legal, recursos, refugi i acompanyament a les nenes i adolescents que demanen ajuda per sortir de la comunitat. Però des de fa més d'un any ja no pot assegurar aquest servei i la capacitat d'actuació ha quedat “molt limitada”.

“Hem hagut de restringir el suport dels trasllats de les noies i la seva manutenció i només podem oferir ajuda parcial i poc integral, com, per exemple,

posar una denúncia”, explica Barrera, que xifra en un 30% la davallada dels recursos de la seva entitat.

A l'alberg La 72 Casa-Refugi, dedicat a l'acollida, protecció i defensa dels drets humans de persones migrants i refugiades, l'impacte de la crisi “és indirecte, però devastador”, afirma la coordinadora de l'àrea de drets humans de l'espai, Ana Karen López Sandoval. Tot i que molts albergs no reben recursos directes de l'Agència dels Estats Units d'Amèrica per al Desenvolupament Internacional (USAID), “gran part del pressupost –comenta López Sandoval– procedia dels Estats Units i, en tallar aquest flux, s'ha hagut de reduir personal i tancar oficines”.

Amb les agències oficials “debilitades”, La 72 “absorbeix” tota la demanda –diu la coordinadora– i, a

| Mural a l'entrada de l'alberg casa-refugi La 72, a Tenosique, (Tabasco, Mèxic)

Les entitats en defensa del dret a migrar fan front a una pressió creixent. Sovint s'assenyalen com a "incentivadores" de la migració

més, el refugi es converteix en "una estació d'espera indefinida" perquè també s'han suspès els projectes d'asil i les persones "queden en una situació jurídica incerta".

Des del Centre de Drets Humans Fra Francisco de Vitoria, a la Ciutat de Mèxic, el director en funcions, Alberto Solís, explica que tot i que la USAID no ha finançat mai el centre perquè "la seva història a l'Amèrica Llatina sempre ha estat molt controvertida i s'ha vist com una intervenció dels Estats Units a la regió", sí que han patit els efectes indirectes de les retallades perquè la resta d'agències "han hagut de distribuir els recursos entre més organitzacions" que sí que havien perdut fons de l'administració de Washington. ▶

► “Ens vam anar quedant sense fons i l’any passat vam arribar a un nivell de crisi tan insostenible que vam haver d’acomiar tot l’equip, un total de cinc integrants, i ens hem quedat amb una sola persona”, explica.

Al seu torn, Yésica Sánchez Maya, membre de la Direcció del Consorci Oaxaca, recorda que les rebaixes de pressupost van ser “tan precipitades” que no hi va haver temps de traçar “cap pla de contingència” ni es van poder “generar unes condicions mínimes” per a tancar relacions laborals.

La “migració inversa”

El coordinador del Grup de Treball Defensores (GTD) de l'àrea de Solidaritat Internacional de la Taula per Mèxic, Pablo Ramírez, lamenta l'impacte de la reducció dràstica dels pressupostos de la cooperació internacional a escala global i subratlla que, entre les entitats més afectades per la falta de finançament, hi ha les organitzacions que treballen en l'àmbit de la mobilitat.

López Sandoval afegeix que el nou escenari ha provocat “el fenomen de la migració inversa”, és a dir, famílies que per por a les batudes policials i les deportacions que s'estan produint als Estats Units decideixen tornar pels seus propis mitjans cap al sud i, per tant, l'organització ara no només ha d'atendre “les persones migrants que pugen, sinó també les que baixen”.

En la dinàmica migratòria també s'ha registrat un col·lapse del sistema d'asil perquè, amb menys pressupost per part de la Comissió Mexicana d'Ajuda a Refugiats (COMAR) els temps d'espera d'una resolució legal es dupliquen o tripliquen. “Menys recursos implica menys capacitat de protecció física i seguiment dels drets humans, i una exposició dels migrants, i del mateix alberg, al crim organitzat de la zona”, comenta López Sandoval, de La 72, refugi que ha arribat a atendre 15.000 persones en un any.

A més de la davallada dels fons, López Sandoval subratlla el clima d’“hostilitat política” en què les organitzacions es veuen obligades a treballar i com aquesta animadversió ha penetrat a la societat i “ha transformat la percepció del migrant i de qui l'ajuda”. Segons la cooperant, amb la proliferació de “discur-

| Un ‘cafecito’ amb dones refugiades a Tapachula (Chiapas) dinamitzat per la Comissió Mexicana d'Ajuda al Refugiat (COMAR)

| El Centre de Drets Humans La Montaña de Guerrero, a la localitat de Tiapa (Guerrero, Mèxic)

sos que divideixen” hi ha més “estigmatització” perquè la població estrangera ha passat a considerar-se “una càrrega” o “una amenaça”. En aquest marc, les organitzacions en defensa del dret a migrar han de fer front a una alta pressió social i administrativa i sovint són assenyalades com a “incentivadores” de la migració.

“No saben cap a on tirar”

La patacada de les organitzacions les ha portat a compartir reflexions sobre la dependència de les seves fonts de recursos que, diuen, cada vegada són més governamentals i els dificulten més l'accés a la cooperació. “Els governs estan assumint el control de la filantropia en termes d'imposició de polítiques i agendes: per exemple, les agències nord-americanes cada vegada veten més tot allò relacionat amb la migració, els pobles indígenes o el racisme”, exposa Barrera. Segons ell, el model actual “s'està esgotant”

i les organitzacions “han d'innovar i buscar altres fórmules per a la cooperació”.

Sánchez Maya assenyalava un context d’“aniquilament estratègic” per part de “les forces de dreta i fonamentalistes” que viuen “amb molta incomoditat” el rol crític i mobilitzador dels organismes de drets humans. Solís hi coincideix: “El govern de Trump ha amenaçat amb força les organitzacions privades i ha dibuixat un marc de molta incertesa a les direccions d'aquestes entitats, que no saben com respondre ni cap a on tirar”.

L'equip responsable d'aquestes ONGs coincideix que “no és fàcil crear un model nou” per al sector. Alberto Solís admet que la realitat és que, tot i ser actors “crítics amb el model de capitalisme global, neoliberal i tots els seus efectes”, fins ara, “paradoxalment, hem viscut de les reserves” que arribaven “d'una manera o altra” de les agències. Però “ara –conclou– ens toca assumir les nostres contradiccions amb el model i imaginar com podem sostenir-lo, de cara al futur, a través de formes més autogestionades”. ●

PORTADA:
Komba Castro

REDACCIÓ:
Meritxell Freixas

COORDINACIÓ:
Carla Benito i Míriam Blàzquez

COORDINACIÓ TÈCNICA:
Eunice Elenes, Lorena Álvarez Chávez, Melina
Di Fabrizio, Alejandra Collado Campos,
Jordi Raymond, Pablo Ramírez Obando

EDICIÓ DE TEXTOS:
Eloi Latorre

CORRECCIÓ:
Gina Closa

COORDINACIÓ DE FOTOGRAFIA:
Joanna Chichelnitzky

MAQUETACIÓ I INFOGRAFIA:
Gerard Casadevall

Un suplement editat per:

Directa

C. Riera d'Escuder,38.
Nau 1, planta 1
08028, Barcelona
directa@directa.cat
www.directa.cat
93 527 09 82
661 493 117

**TAULA
PER
MÈXIC**

C. de les Tàpies 1,
08001, Barcelona
722753608
hola@taulapermexic.org
www.taulapermexic.org

Amb el suport de:

ACD Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

 **Generalitat
de Catalunya**